ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

«Όταν όλοι γίνουνε άπιστοι, Εμείς θα παραμείνουμε πιστοί, γιατί για μας πάντα θα υπάρχει, μια Σημαία να υπερασπιζόμαστε!»

Πολύ προφητικά στο τελευταίο τεύχος της Α΄ περιόδου εκδόσεως του εντύπου μας είχαμε δημοσιεύσει αυτόν τον στίχο γνωρίζοντας ότι στην αναμέτρησή μας με τον χρόνο θα είμασταν οι Νικητές. Ο στίχος αυτός είναι μετάφραση από τον ύμνο των πολεμιστών της Μαύρης Φρουράς, του θρυλικού «Ουλαμού Προστασίας». Και βέβαια ότι μέχρι σήμερα έχουμε δείξει είναι πολύ λίγο για να συγκριθούμε μαζί τους, πλην όμως φιλοδοξούμε...

Για όλους αυτούς που πρόλαβαν να πουν ότι είπαν, παίρνοντας αφορμή από τη διακοπή των δραστηριοτήτων μας για ένα χρονικό διάστημα, ας είναι ο χρόνος ο μεγάλος μάρτυρας της Αλήθειας και το τεύχος αυτό, το Α΄ τεύχος της Β΄ περιόδου των δραστηριοτήτων μας, το τεκμήριο της αισχρής τους ψευδολογίας.

Είτε το θέλουν, είτε δεν το θέλουν, ΕΜΕΙΣ θα υπάρχουμε, γιατί είμασε η μοναδική ελπίδα αυτού του κόσμου, γιατί είμαστε οι θεματοφύλακες των παραδόσεων του Αίματος, γιατί είμαστε οι κήρυκες του Νέου Πολιτισμού, ενός Νέου Λαμπρού Πολιτισμού.

Γιατί ΕΜΕΙΣ οι Εθνικοσοσιαλιστές είμαστε οι μόνοι που μέσα από τον λήθαργο, που έχει επιβάλει η Καταναλωτική Βαβέλ, υψώνουμε περήφανα το κεφάλι μας και δεν διστάζουμε με θάρρος και θράσος να δηλώνουμε την για τους «πολλούς» του σήμερα κολασμένη μας πίστη.

Γιατί ΕΜΕΙΣ οι εθνικοσοσιαλιστές είμαστε οι μόνοι που όταν όλοι γίνουνε άπιστοι, ΕΜΕΙΣ θα παραμείνουμε Πιστοί, γιατί για εμάς, ΠΑΝΤΑ θα υπάρχει μια ΣΗΜΑΙΑ να υπερασπιζόμαστε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ: Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ - ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ - 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1986

ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ,

ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ

Αθήνα 1986. Από μακριά μέσα στο απέραντο φως του Ελληνικού Ήλιου αχνοφέγγει ένα λευκό όνειρο ομορφιάς, η Ακρόπολις. Φτάνοντας στις παρυφές του Ιερού Λόφου, ο Ήλιος τονίζει κάθε λεπτομέρεια του θαύματος της Ελληνικής Γης και ξαφνικά ένα πλήθος ανθρώπων γύρω μας αρχίζει να διαλαλεί την «πραμάτεια» του.

Εκεί στην κορυφή του λόφου είναι τα αγάλματα των Θεών που από όλα τα μέρη της Οικουμένης έρχονται να θαυμάσουν. Εδώ στις ρίζες του λόφου είναι τα αγάλματα των «θεών», που από όλα τα μέρη της γης έρχονται να αγοράσουν. Εκείνα είναι φτιαγμένα από μάρμαρο και έχουν πάνω τους λέξεις Ελληνικές, αυτά εδώ είναι φτιαγμένα από πεπιεσμένη σκόνη και πάνω τους γράφουν **SUVENIR FROM GREECE.**

Στην Αρχαία Ελλάδα υπήρχε μεταξύ των άλλων και η λατρεία της Θεάς, που άκουγε στο όνομα Νέμεσις. Της Θεάς, που όπως και το όνομά της μαρτυρεί απένειμε το Δίκαιον και που ήταν συγχρόνως Θεά της Εκδικήσεως, αλλά και της ανταμοιβής. Η Θεά Νέμεσις, που ήταν κόρη του Ερέβους (Θεογονία), κάποτε αγανάκτησε από την διαφθορά και τον ξεπεσμό των ανθρώπων και αφού εκάλυψε το πρόσωπό της με ένα λευκό πέπλο εγκατέλειψε τον κόσμο των θνητών και επέστρεψε στην κατοικία των Θεών. (Ησιόδου, έργα και ημέραι). Από τότε μέχρι σήμερα η απουσία της έχει δώσει το περιθώριο να γίνουν πολλά.

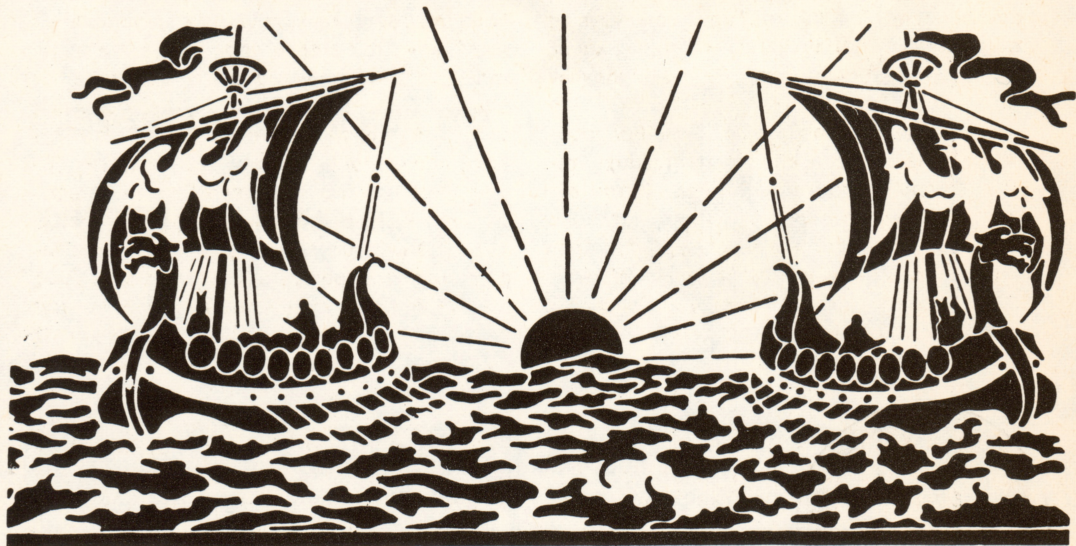
Εικοστός Αιώνας, Εθνικοσοσιαλισμός, η λατρεία του Ήλιου πυρώνει και πάλι τις καρδιές των λευκών ανθρώπων. Η Αυτοκρατορία του Αετού ανατέλει. Όλης της γης οι τύραννοι και οι δυνάμεις με αρχηγό τον αφέντη του χρυσαφιού, τον Εβραίο, ενώνονται και χτυπούν αυτό που πρόκειται να' ρθει, «σκοτώνουν» τον αγέννητο Ήλιο, «χύνουν» το Αίμα του Ασώματου. Μάταιες ελπίδες και όνειρα σκοτεινά των παραβατών του Νόμου της Αρμονίας. Βερολίνο 1945, ελπίζουν πως μέσα στις στάχτες χάθηκε το όνειρο. Απατώνται. Ο Μεγάλος Προφήτης της ράτσας μας το είπε:

«Όταν σε χίλια χρόνια πέσει ο τελευταίος από εμάς, τότε η ανθρωπότητα θα πεθάνει».

Πιστοί στο Λόγο Εκείνου συνεχίζουμε τον Αγώνα ΕΜΕΙΣ οι Εθνικοσοσιαλιστές του 1986, υπάρχουμε, επιβιώνουμε, γνωρίζοντες πως ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ, ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΥΣ, γνωρίζοντες ότι η Νέμεσις, η κόρη του Ερέβους, θα έλθει πάλι στον κόσμο των θνητών να απονείμει Δικαιοσύνη και έκαστος θα λάβει τον κόπο του.

ALFRED ROSENBERG

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΧΧ ΑΙΩΝΟΣ

Η Χρυσή Αυγή κρίνει σκόπιμη, αλλά και απαραίτητη, την συνέχιση της δημοσιεύσεως του μεγάλου έργου του Αλφρέδου Ρόζενμπεργκ, που υπήρξε κεφαλαιώδες για το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα της χώρας του, παραμένει όμως πιστεύουμε σημαντικότατο σε μια εποχή όπου η ορθολογιστική, ωφελιμιστική, υλιστική φιλοσοφία διαπνέει τα πάντα και το χρυσίον αντικατέστησε, όχι μόνο το αρχαίο Ευρωπαϊκό Πάνθεον, αλλά κι αυτόν τον χριστιανικό θεό. Ο «Μύθος» του Ρόζενμπεργκ θα αποτελέση σημαντικό καταλύτη στην ψυχή κάθε συνειδητοποιημένου Αρίου, με αποτέλεσμα την επίτευξη μιας ολοκληρωμένης, διαχρονικής ιστορικής, αλλά και υπεριστορικής θεωρήσεως του φυλετικού του και του παγκοσμίου γίγνεσθαι. Για να φθάσει όσο πιο γρήγορα και όσο πιο λαμπρή, επί τέλους, η Χρυσή Αυγή!

Στα παλαιότερα τεύχη του περιοδικού παρουσιάσαμε τα δυο πρώτα κεφάλαια, του πρώτου μέρους («ΦΥΛΗ ΚΑΙ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ») του πρώτου βιβλίου («Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ»), του έργου, εκ των οποίων το δεύτερο αναφερόταν στην Αρχαία Ελλάδα. Συνεχίζουμε με το τρίτο κεφάλαιο που έχει τα θέματα:

Η αρχαία βορεια-δημοκρατική λατινικότης, οι ευγενείς γενεαλογίες, Καρχηδών, Ιερουσαλήμ, Πατρίκιοι και Πληβείοι, το μπαστάρδεμα του Καρακάλλα, η νέα αξιολόγησις της ρωμαϊκής ιστορίας και η διδασκαλία των «πολιτιστικών περιβαλλόντων», η αντιρωμαϊκή Ετρουρία, μαγική θυσιαστική λατρεία, προβολή του ηλιακού μύθου, ανακαλύψεις του Γκρύν Βέντελ, ορθολογισμός και μαγεία, ο χριστιανισμός και ο Παύλος, η Γερμανική Βόρειος Ιταλία.

Η ιστορία της Ρώμης δείχνει στην ουσία τα ίδια γεγονότα της Ελλάδος, αλλά ισχυρότερα, όσον αφορά την διάσταση του χώρου και την πολιτική δομή της εξουσίας. Και η Ρώμη επίσης εγκαθιδρύθηκε από ένα κύμα βορείων λαών, που πολύ νωρίτερα από τους Γερμανούς και τους Γαλάτες εστράφη προς την εύφορη κοιλάδα νοτίως των Άλπεων, έσπασε την κυριαρχία των Ετρούσκων, αυτού του μυστηριώδους ξένου λαού (από την Μ. Ασία), συνενώθηκε με κλάδους της αγνής ακόμη, ιθαγενούς μεσογειακής φυλής και παρήγαγε έναν χαρακτήρα εξηρτημένο από βόρεια (nordic) στοιχεία, μεγίστης στερεότητας και επιμονής, στον οποίο συνυπήρχαν με ευκίνητη και σβέλτη κρίση και σιδερένια ενεργητικότητα οι τάξεις των κυρίων, των χωρικών και των ηρώων. Η αρχαία Ρώμη, στην οποία συνεχώς και αδιαλείπτως αναφέρεται η ιστορία, γίνεται μέσω της πειθαρχίας του διαυγούς χαρακτήρος, στον αγώνα της εναντίον του ανατολισμού, στο σύνολό του, ένα αυθεντικό εθνικό κράτος.

Σ' αυτή την «προϊστορική» περίοδο προετοιμάσθηκαν συγχρόνως, εκείνοι οι ηγέτες, συγκεντρώθηκε εκείνη η δύναμις, από την οποία

ετράφησαν θαυμαστά οι ακολουθήσαντες αιώνες, όταν οι Ρωμαίοι εμάχοντο σε παγκόσμιες συγκρούσεις. Οι 300 κυρίαρχες οικογένειες των ευγενών, έδωσαν 300 συγκλητικούς και εξ αυτών ωνομάσθηκαν οι ηγέτες των επαρχιών και οι στρατηλάτες.

Περιβαλλομένη από μικρασιατικές θαλασσοπόρες φυλές, η Ρώμη, έπρεπε όλο και συχνότερα να εφαρμόζει το δικό της τρόπο, για την ίδια της την επιβεβαίωση, με τον πιο απόλυτα απροκάλυπτο τρόπο. Η καταστροφή της Καρχηδόνας ήταν ένα γεγονός εξαιρετικά σημαντικό από την άποψη της ιστορίας των φυλών. Μέσω αυτού του γεγονότος προφυλάχθηκε από τις αναθυμιάσεις αυτής της ολέθριας φοινικικής εστίας μολύνσεως, ακόμη και ο πλέον όψιμος πολιτισμός της κεντρικής και δυτικής ευρώπης. Η ιστορία του κόσμου θα είχε λάβει κατά πάσαν πιθανότητα τελείως διαφορετική πορεία εάν μαζί με την κατεδάφιση της Καρχηδόνας, είχε επιτύχει ολοκληρωτικά η καταστροφή όλων των άλλων Ιουδαιο-σημιτικών κέντρων της Συρίας και της Μ. Ασίας. Η επιχείρηση του Τίτου ήρθε εν τούτοις πολύ αργά: Το παράσιτο της προγενέστερης Ασίας δεν κατοικούσε πλέον στην ίδια την Ιερουσαλήμ, αλλά είχε ήδη απλώσει τα ισχυρότερα πλοκάμια του από την Αίγυπτο και την Ελλάδα μέχρι τη Ρώμη. Ήδη εργαζόταν μέσα στην ίδια τη Ρώμη! Καθείς που διακατείχετο από φιλοδοξία και απληστία για κέρδος, ερχόταν στην πρωτεύουσα επί του Τίβερι και αφοσιώνονταν στο να επιχειρήσει να ορίζει, μέσω υποσχέσεων και δώρων, τον «κυρίαρχο» και αυτόνομο λαό στις αποφάσεις του. Από το προηγουμένως εξουσιοδοτημένο δημοψήφισμα, ευθέως καθοριζομένου χαρακτήρος και συνδεδεμμένον με την γη, αναδύεται μέσω μιας φυλετικά ξένης μεταναστεύσεως, μια αμελής μάζα ανθρώπων στερημένη από κάθε ηθική αρχή, ως συνεχής απειλή για το κράτος. Σαν μοναχικός σκόπελος σ' αυτόν τον όλο και περισσότερο λασπώδη κυματισμό, ορθώθηκε αργότερα ως σύμβολο ο μέγας Κάτων.

Ως Πραίτωρ της Σαρδηνίας, ύπατος της Ισπανίας και κατόπιν κήνσωρ της Ρώμης, αγωνίστηκε εναντίον του πάθους για κατασπατάληση, διαφθορά και τοκογλυφία. Παρόμοιος με τον άλλον ήταν ο Κάτων που έπεσε στο σπαθί του μετά έναν ανώφελο αγώνα ενάντια στην αποσύνθεση του κράτους. Αρχαιορωμαϊκή ωνομάσθηκε αυτή η απόπειρα. Βεβαιότατα. Αρχαιορωμαϊκή και γι' αυτό ομοούσια με την βόρεια (nordic). Όταν αργότερα Γερμανοί προσφέρθηκαν να αφιερώσουν τις υπηρεσίες τους στους αδύναμους, εκφυλισμένους αυτοκράτορες, τούς περιτριγυρισμένους από ρυπαρούς μπάσταρδους, ζούσε σ' αυτούς το ίδιο πνεύμα πίστεως και τιμής όπως στον αρχαίο Ρωμαίο. Ο αυτοκράτωρ Βιτέλλιος, ένα κάθαρμα χωρίς όμοιό του, αιφνιδιάστηκε από τους εχθρούς του σε μια ενέδρα, στραγγαλίστηκε και σύρθηκε με ένα σκοινί κατά μήκος της Ρωμαϊκής Αγοράς, αλλά η γερμανική σωματοφυλακή του δεν παρεδόθη. Ενώ δε απηλλάγη από τον όρκο υποταγής της, παρ' όλα αυτά έπεσε μέχρις ενός αρνούμενη να προδώση την πίστη της. Το ίδιο βόρειο πνεύμα βρισκόταν στον Κάτωνα και σ' αυτούς τους Γερμανούς. Το δοκιμάσαμε ξανά το 1914 στην Φλάνδρα κοντά στον Κορονέλ και για πολλά χρόνια σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Στο μέσον του 5ου αιώνος είχε ήδη γίνει το πρώτο βήμα προς το χάος: επετράπει ο μεικτός γάμος μεταξύ Πατρικίων και Πληβείων. Έτσι οι μεικτοί φυλετικά γάμοι έγιναν και στη Ρώμη, όπως στην Ελλάδα και την Περσία, το προοίμιο της τελικής φάσης της εθνικής και κρατικής παρακμής. Ήδη το 336 οι πρώτοι πληβείοι εισήχθησαν στην συγκέντρωση του δημοτικού συμβουλίου, γύρω δε στο 300 έχουμε μαρτυρίες για πληβείους ιερείς. Το 287 η λαϊκή συνέλευση γίνεται κρατικός θεσμός. Έμποροι και χρηματιστές ευνοούν τα δημιουργήματά τους, εξωμότες και φιλόδοξοι λειτουργοί, όπως οι Γράκχοι υποκύπτουν σε δημοκρατικές τάσεις, ωθούμενοι ίσως ακόμη και από γενναιόδωρη, αλλά κακώς εφηρμοσμένη ευμένεια, άλλοι τίθενται ανοιχτά επί κεφαλής της (οχλώδους) ρωμαϊκής μάζας, όπως ο Πούμπλιος Κλαύδιος.

Ας βαδίσουμε προς τα εκεί, όπου μας καλεί η μοίρα, οι θεοί και η αδικία των εχθρών μας. Ας τολμήσουμε λοιπόν!

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ

Η προοδευτική κατάπτωση των πολιτισμένων εθνών έχει τις ρίζες της στο γελοίο δέος ενάντια στη ζωή. Βασική αρχή δεν πρέπει να είναι το δικαίωμα στη ζωή, αλλά το ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ, ακόμα και με θυσία αυτής της ίδιας της ζωής.

ANGEL GANUVET

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Μεταφυσική δεν είναι ό,τι βρίσκεται πέρα από το επιστητό, παρά είναι η μεταίσθησις της φύσεως δηλαδή του κόσμου, δηλαδή ο ίδιος ο κόσμος ειδωμένος όμως μ' άλλα μάτια, με τα μάτια του συνειδητοποιημένου ανθρώπου που του έχει γεννηθεί το θεμελιώδες υπαρξιακό ερώτημα «τι το ον» (οντολογικό).

(Νεοπλατωνικοί)

πε όσους χαμογελάσουν ακούγοντας τη λέξη ΠΙΣΤΗ λέγοντας ότι η ΠΙΣΤΗ με την άλογη παρουσία της εισάγει μια μεταφυσική αφού πρώτα τους αμφισβητήσω ευθαρσώς τη γνώση της εννοίας των λέξεων «ΠΙΣΤΗ» και «ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ» έχω να του πω τούτο: Δεν υπάρχει καμμιά μα καμμιά ορθολογιστική επιστημονική γνώση ή «αλήθεια» όσο άρτια κι αν είναι αποδεδειγμένη που να μην έχει τη ρίζα και το θεμέλιό της σε κάποια βαθειά άλογη πίστη, διαίσθηση ή ενόραση. Και τούτο, διότι όπως είναι αποδεδειγμένο στα μαθηματικά, οποιοδήποτε ταξινομημένο σύστημα ιδεών στο χώρο της γνώσης είναι θεμελιωμένο αξιωματικά, δηλαδή ακολουθώντας κανείς από ένα οποιοδήποτε σημείο του μια κατάλληλη αλληλουχία ερωτήσεων και απαντήσεων που υπόκεινται σε ειδική σχέση ανάγεται σε μια πρώτη Αρχή η οποία δεν μπορεί να αποδειχτεί αλλά έχει εισαχθεί αυθαίρετα ερειδομένη πάνω σε μια άλογη επίμονη, λαμπερή πίστη, διαίσθηση ή ενόραση πάνω στο αίσθημα δηλαδή, και που χρησίμεψε σαν το θεμέλιο για να οικοδομηθεί το υπ' όψιν σύστημα επιστημονικό ή άλλο (H. Hilbert).

Η αναζήτηση και η περιπλάνηση λοιπόν μέσα στα τραχειά πεδία της γνώσης, δεν έχει άλλο σκοπό παρά να οξύνει και να λεπτύνει τα αισθητήριά μας κέντρα, να ευαισθητοποιήσει τη μεταίσθησή μας, να ακονίσει το νυστέρι με το οποίο ορθοτομούμε τη φύση, ώστε να μπορέσουμε κάποια στιγμή που την αποκαλώ θεία να μεθέξουμε μιας πίστεως σύμφωνης με τη δική μας ιδιοσυγκρασία με το δικό μας ψυχισμό να γίνουμε οι ευνοούμενοι της διαισθήσεως, να μας φωτίσει η έκλαμψη, να γίνουμε επιτέλους δηλαδή διαισθητικά ενορατικοί, ν' ανακαλύψουμε τον κόσμο με τα μάτια της δική μας ιδιαιτερότητας και πάνω σ' αυτή την επαφή να στήσουμε το θρόνο της δικής μας στάσης ζωής, να γίνουμε έτσι δημιουργοί και να δείξουμε στους άλλους μια κατεύθυνση.

ΙΩΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θά ξαναγυρίζω μέ τόν ἥλιο αὐτό, μέ τή γῆ αὐτή, μέ τόν ἀετό τοῦτο καί τόν ὄφη - ὄχι πρός ἄλλη ζωή ἤ καλύτερη ζωή ἤ ὁμοιάζουσα ζωή: θά ξαναγυρίζω αἰώνια πρός τήν ἴδια αὐτή ζωή, ἀπαράλλακτα τήν ἴδια, σέ μικρά καί σέ μεγάλα, γιά νά διδάσκω τόν αἰώνιο γυρισμό ὅλων τῶν πραγμάτων.

FRIEDRICH NIETZSCHE

Πόλεμος δεν σημαίνει μόνο μάχη, σημαίνει επίσης μια μακριά σειρά (άλλοτε ματωμένη, άλλοτε κοπιαστική) από σιωπηλές θυσίες χωρίς φανερή σημασία. Παντού παρενά σφυρηλατείται με τον ίδιο τρόπο.

LEON DEGRELLE

Από το βιβλίο του αξεπέραστου μαχητή και φωτοδότη Leon Degrelle «Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΑΣ»: «ΓΙΑ ΤΗΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ»

(35) χρόνια μετά, τι άραγε έχει απομείνει από τη δύναμη, τον πολιτισμό, την αρμονία απ' όλες αυτές τις θεμελιώδεις ευγενείς αξίες και αρετές τις ριζωμένες σ' αυτήν την Γέρικη Ήπειρο;

Τι έχει απομείνει μετά το συνεχές χαλύβδωμα, την ανάπτυξη και τις προσπάθειες 2.000 χρόνων ιστορίας που δώσανε τον κολοφώνα της δόξας τους το 1939;

Οι Αμερικάνοι γίνανε μοιραία οι υλικοί κυρίαρχοι του κόσμου ποτίζοντας όλους τους ανθρώπους με την καταναλωτική αντίληψη, πουλώντας οτιδήποτε αλλά σ' όλο και μεγαλύτερες ποσότητες για όλο και μεγαλύτερα κέρδη. Μια εμπορική «αρετή» καθαρά εβραϊκής προέλευσης. Σήμερα ο Εβραίος είναι κύριος των ΗΠΑ και κρατάει στη σφιγμένη γροθιά του τα 9/10 των μέσων για την υποδούλωση των ανθρώπινων εγκεφάλων (τύπος, ραδιόφωνο, τηλοψία), καταλαμβάνοντας παράλληλα και τις θέσεις κλειδιά της Δημόσιας Διοίκησης. Σ' όλα τα μέρη του κόσμου αυτή η τακτική υποστηρίζεται από την πολιτική των ΗΠΑ, που θέλοντας και μη υποφέρουν την εβραϊκή κυριαρχία. Ποιος πρόεδρος των ΗΠΑ θα εκλεγόταν χωρίς την συμπαράσταση των εκατομμυρίων εβραίων ψηφοφόρων της Νέας Υόρκης; Θυμηθείτε τον Κάρτερ, χρειάστηκε να τους κάνει χίλιες δυο υποκλίσεις και χαμόγελα, όπως όλοι οι προκάτοχοί του έπρεπε κι αυτός να περάσει κάτω από τον ταπεινωτικό εβραϊκό ζυγό της ταπείνωσης. Πόσο μάλλον δύσκολο το να προσπαθήσει έστω και μια στιγμή να τους αντισταθεί.

Το 1947 ούτε 3 ώρες μετά την αρπαγή της Παλαιστίνης από Εβραίους τρομοκράτες, ο Τρούμαν δεν βρήκε πιο θαραλέα λύση από την άμεση διπλωματική αναγνώριση του εβραϊκού κράτους (που μάλιστα ήταν και η πρώτη).

Οι ΗΠΑ που αποτελούν το Α και το Ω της εβραϊκής πλουτοκρατίας, μετά το 1945 καταστρέψανε συθέμελα την ευρωπαϊκή αυθυπαρξία, ανεξαρτησία και ευαισθησία. Αυτοί βασιλεύουν στην βιομηχανία και κυριαρχούν στο εμπόριο της Ευρώπης. Ποιος καταφέρνει να ξεφύγει από τα δεσμά τους; Ποιος δεν υπέκυψε στον πειρασμό να συνεργαστεί μαζί τους για ν' αποφύγει την έχθρα τους;

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

ΕΝΑΣ ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ!

Ἡ βία εἶναι ἠθική, πιό ἠθική ἀπ' τόν συμβιβασμό καί τό παζάρεμα.
MUSSOLINI

Η ΜΑΥΡΗ ΦΡΟΥΡΑ

Ἡ στολή ἦταν μαύρη. Τό ἔμβλημα, ἡ εἰρωνική, χαμογελαστή, ἀσημένια νεκροκεφαλή. Τά διακριτικά, δυό ἀρχαϊκά ρουνικά «Σ», πού θύμιζαν ἀστραφτερούς κεραυνούς καί σκοτεινά δάση, ὅπου ἀπόβλητοι βάρδοι καί ἱεροφάντες ἐπεκαλοῦντο ξεχασμένες, παγανιστικές μορφές. Κατά τήν διάρκεια τοῦ ΙΙ Παγκοσμίου Πολέμου ἐνεφανίσθησαν σέ ὅλα σχεδόν τά πεδία μαχῶν τῆς Εὐρώπης --ἡ élite τῶν élite, οἱ Μεραρχίες τῆς SS- γιά νά δημιουργήσουν, μέσα σέ λίγους μῆνες, μία φοβερή φήμη. Ὁπουδήποτε καί ἄν εὑρίσκοντο, ἀποτελοῦσαν ἀνεικείμενο σεβασμοῦ καί τρόμου. Ὅταν αἰχμαλώτισαν οἱ Γερμανοί τόν Ρῶσσο στρατηγό Artemenko, ἔμαθαν, ὄχι βεβαίως χωρίς κάποια ἔκπληξι, πώς ὁ Ἐρυθρός Στρατός, «ἀνέπνεε μέ στεναγμούς ἀνακουφίσεως», ὅποτε οἱ Μεραρχίες τῆς SS ἀπεσύροντο ἀπό τήν πρώτη γραμμή. Ἕνα χρόνο σχεδόν ἀργότερα ἀπό τό γεγονός αὐτό, ἕνας Καναδός ταγματάρχης πεζικοῦ, πού ἀντιμετώπισε μονάδες τῆς 12ης Τεθωρακισμένης SS «HITLER JUGEND», παρετήρησε στούς ἀνωτέρους του, πώς «οἱ μόνοι πού κερδίζουν τά μετάλλια μέ τήν ἀξία τους σ' αὐτόν τόν πόλεμο, εἶναι τά σπουργιτάκια τῆς SS. Τό καθένα τους ἀξίζει τόν Σταυρό τῆς Βικτωρίας . Δέν εἶναι παρά μία παλιοπαρέα φτωχοδιαβόλων, ἀλλά πραγματικοί στρατιῶτες! Μπροστά τους, ὅλοι θυμίζουμε ἐρασιτέχνες».

Κατά τά τέλη τοῦ πολέμου, μετά ἀπό ἐλάχιστα χρόνια ὑπάρξεως, οἱ Μεραρχίες τῆς SS, εἶχαν δημιουργήσει μία παροιμιώδη ἀλλά καί αἱματηρή παράδοσι γιά τόν ἡρωϊσμό τους στήν ἐπίθεσι καί τήν ἄμυνα – παράδοσι πού ἐπεσκίαζε ἀκόμη καί τά τριακόσια χρόνια ἱστορίας τῆς Βρετανικῆς Ταξιαρχίας Φρουρᾶς, τά διακόσια χρόνια ἱστορίας τοῦ Σώματος τῶν Ἀμερικανῶν Πεζοναυτῶν καί ὁποιουδήποτε ἄλλου σχηματισμοῦ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς.

Ἡ φήμη τους βεβαίως, ἐστοίχισε ποταμούς αἵματος. Τόν Ἰανουάριο τοῦ 1942 τό σύνταγμα «DER FÜHRER» τῆς 2ας Τεθωρακισμένης SS «DAS REICH», διετάχθη νά συγκρατήση 36.000 Ρώσσους στόν ἄνω ροῦ τοῦ ποταμοῦ Louat. Ἕνα μῆνα ἀργότερα, ὁ διοικητής τοῦ συντάγματος Otto Kumm, ἐπαρουσίασε τούς ἄνδρες του στόν στρατηγό Model, γιά νά δεχθοῦν τά προσωπικά του συγχαρητήρια καί εὐχαριστίες γιά τήν περιφανῆ τους νίκη. Ἀπό τούς ἀρχικούς 650 εἶχαν ἐπιζήσει 35! Κατά τό 1944 ὁ διοικητής τῆς 1ης Τεθωρακισμένης SS «LEIBSTANDARTE», παρατηροῦσε μέ πικρία στόν στρατάρχη Rommel, πώς ἀπό τούς ἀρχικούς 30.000 ἄνδρες τῆς Μεραρχίας του, εἶχαν ἐπιβιώσει 30! Ἡ 21η Τεθωρακισμένη SS «HITLER JUGEND» ἐγκατέλειψε τήν Νορμανδία, ἀφήνοντας στό πεδίο τῆς μάχης τόν διοικητή της καί 22 ἀκόμη ἀνωτέρους βαθμοφόρους. Ἀπό τούς 20.000 ἐφήβους της, πού εἶχαν ριφθῆ μέ ἀπίστευτο μένος στήν μάχη πρό ὀκτώ ἑβδομάδων, μόνον 500 ἐπέζησαν! Στίς Ἀρδέννες τό τμῆμα «KAMPFGRUPPE PEIPER», πού ἀποτελοῦσε τήν αἰχμή τῆς ἐπιθέσεως τοῦ Ι Τεθωρακισμένου Σώματος SS, ἐφόρμησε γιά τόν Μεύση μέ 5.000 ἄνδρες. Στίς 16 Δεκεμβρίου, μία μόλις ἑβδομάδα ἀργότερα ἀπεσύρθη ἀπό τήν πρώτη γραμμή ἔχοντας χάσει 4.500 ἄνδρες!

Ἀλλά ποιοί ἦταν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι μέ τούς ἀσημένιους κεραυνούς στό κράνος, πού

μέ τόση ψυχραιμία ἀντιμετώπιζαν ἀπώλειες αὐτοῦ τοῦ ὕψους, ἐμάχοντο σέ θερμοκρασίες τῆς τάξεως τῶν -50^{0}C καί ἐκέρδιζαν μάχες ἀκόμη καί ὅταν ἡ ἀριθμητική ὑπεροχή τῶν ἀντιπάλων τους ἔφθανε τούς χιλίους πρός ἕνα; Ποιός ἤ ἔστω τί εἶδους σύνδεσμος ἦταν ὁ συνεκτικός κρίκος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὥστε νά ἐξαναγκασθῆ ὁ στρατηγός Eisenhower νά δηλώση πώς, «τό ἠθικό τους ἦταν ἀπίστευτα ὑψηλό. Καί στήν ἐπίθεσι καί στήν ἄμυνα ἐμάχοντο μέ φανατικό θάρρος»; Πῶς ἐδημιούργησαν αὐτή τήν ἰδιαίτερη κλειστή τους κοινωνία; Κατά ποῖον τρόπο ἐνεπνεύσθησαν πώς ἀνῆκαν σέ μία ἀριστοκρατική στρατιωτική μειοψηφία καί ὑλοποίησαν δικούς τους κανόνες καί κώδικες συμπεριφορᾶς; Πῶς, πράγματι, ἐδημιούργησαν ἕνα ἐπίλεκτο σῶμα, μέσα σέ τόσο μικρό χρονικό διάστημα, πού ὅμοιό του δέν ἐγνώρισε ὁ κόσμος;

Ὅλα ἄρχισαν, ὅταν δύο μῆνες μετά τήν ἄνοδό του στήν ἐξουσία, ὁ Hitler ἔδωσε ἐντολή στόν παλιό συμμαχητή του Dietrich, νά σχηματίση μία ὁμάδα φρουρᾶς 120 ἀτόμων. Ὁ πυρήν τῶν μαχομένων SS εἶχε δημιουργηθῆ. Κατά τήν διάρκεια τῆς περιόδου πού ἀκολούθησε, ὁ ἀρχηγός τῆς SS Heinrich Himmler ἐκάλεσε ἕναν ἀπόστρατο στρατηγό, τόν Paul Hausser καί ἕναν νεαρό ριζοσπάστη ἀξιωματικό, τόν Felix Steiner νά μεταμορφώσουν τά SS σέ μαχίμους σχηματισμούς. Ὁ Hausser ἀνέλαβε νά ἐμπνεύση στούς περιέργους αὐτούς ἰδεαλιστές πνεῦμα πειθαρχίας καί μέσω τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεως νά μετατρέψη τούς «σχηματισμούς παρελάσεων», ὅπως τούς ἀποκαλοῦσε εἰρωνικά τό Γενικό Ἐπιτελεῖο σέ σκληρές μάχιμες μονάδες. Δέν ἦταν εὔκολο. Οἱ μονάδες εἶχαν ἀναπτύξει ἕναν δικό τους ἰδιαίτερο μυστικισμό καί δέν ἠνείχοντο διαταγές. Ἀπογοητευμένος ὁ Himmler, ἔγραφε στόν Dietrich:

«Ἀγαπητέ μου Sepp,

Καί πάλι, ὅπως εἶναι φυσικό, συμβαίνει κάτι τό ἀπίθανο. Οἱ βαθμοφόροι σας εἶναι ἀρκετά εὐγενεῖς, ὥστε νά μέ ἀναγνωρίζουν προσωπικῶς. Κατά τά ἄλλα ἡ «LEIBSTANDARTE» ὑπακούει σέ δικούς της νόμους. Ἐπιτρέπει καί ἐκτελεῖ ὅ,τι τῆς εἶναι ἀρεστό χωρίς νά δίνη σημασία σέ καμμία διαταγή πού προέρχεται ἐκτός τῆς δικῆς της δομῆς».

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὁ «ἀναμορφωτής» Steiner, πού ἐγκατέλειψε τό στράτευμα, γιατί ὅπως ἔλεγε χαρακτηριστικώτατα τό Γενικό Ἐπιτελεῖο ἦταν ἕτοιμη νά ξαναπολεμήση ἕναν Ι Παγκόσμιο Πόλεμο ἀπό τήν ἀρχή, ἀνεκάλυψε πρόσφορο ἔδαφος γιά νά θέση σέ λειτουργία τά δικά του ριζοσπαστικά σχέδια. Τό παραδοσιακό HERR (κύριος) κατηργήθη. Ἀντ' αὐτοῦ οἱ βαθμοφόροι ἐκαλοῦντο μόνον μέ τόν βαθμό τους, δηλαδή συνταγματάρχης, λοχαγός, λοχίας καί οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὅλες οἱ πόρτες καί τά γραφεῖα, στούς στρατῶνες καί τά κτίρια τῆς SS παρέμεναν πάντοτε ἀνοικτά. Δέν ὑπῆρχε λόγος νά δημιουργοῦνται μεταξύ τῶν ἀνδρῶν ὑπόνοιες ἤ κρυψίνοια, πού θά ὁδηγοῦσαν σέ ὑποκλοπές ἤ καί σέ ἐνέργειες κατασκοπίας. Ἐνῶ τό 50% τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ προήρχοντο ἀπό οἰκογένειες στρατιωτικῶν καί εὐγενῶν, τό ἀντίστοιχο ποσοστό τῆς SS ἦταν μόλις 2%! Ἡ ἐκπαίδευσις ἐξετελεῖτο τροχάδην καί οἱ ἀσκήσεις μέ πραγματικά πυρομαχικά. Οἱ ἄνδρες τῆς SS ὤφειλαν νά ἐπιτίθενται πίσω ἀπό τήν προκάλυψι τῶν πυροβόλων τους, πού ἔβαλαν μόλις 60 μέτρα μπροστά τους!

Ἐκεῖνο πού ἐπιθυμοῦσε ὁ Steiner, ἦταν νά ἀπαλλάξη τούς νεαρούς μαχητές του, ἀπό τήν ἀποβλακωτική νοοτροπία τοῦ στρατοῦ. Ὁ κλασσικός πειθήνιος καί ἄβουλος στρατιώτης, πού ἐρρίπτετο στήν μάχη σέ τεράστιους δυσκίνητους σχηματισμούς γιά νά σφαγιασθῆ σάν πρόβατο ἀπό τά πυρά τῶν πυροβόλων, ἔπρεπε νά καταστῆ παράδειγμα πρός ἀποφυγήν. Ἀντ' αὐτοῦ ὁ ὁπλίτης τῆς SS ἔπρεπε νά θυμίζη τόν μαχητή τοῦ μέλλοντος πού εἶχε ὁραματισθῆ ὁ Lidell Hart: τόν «τύπο τοῦ κυνηγοῦ-δρομέως-ἀθλητοῦ», ἕνα ἀνεξάρτητο ἄτομο, ἀπολύτως σκληρό καί προετοιμασμένο, πού θά ἐγνώριζε πώς νά προφυλάσσεται καί νά μήν θυσιάζη χωρίς λόγο τήν ζωή του. Ἡ SS δέν ἔπρεπε νά μεταβληθῆ σεαγέλη πειθηνίων ζώων.

Πολύ σύντομα τά ὄνειρα τοῦ Steiner ὑλοποιήθηκαν. Ἡ τρίμηνος ἀθλητική ἐκπαίδευσις (χωρίς καμμία χρῆσι ὅπλων) συνέβαλλε στό νά δημιουργηθῆ «ἕνας ἱκανός, εὐπροσάρμοστος στρατιώτης, μέ ἀθλητικό παράστημα καί μέ μεγάλη ἀντοχή στίς πορεῖες». Ἦταν πλέον πασιφανές πώς οἱ ὁπλῖτες τῆς SS

μέ τήν στολή παραλλαγῆς πού τούς ἐξηφάνιζε μέσα στό περιβάλλον, μέ τά μυδραλλιοβόλα καί τίς χειροβομβίδες τους ἀντί τοῦ κλασσικοῦ τυφεκίου τοῦ πεζικοῦ καί μέ τήν ἱκανότητά τους νά διανύουν σέ ἀνώμαλο ἔδαφος τρία χιλιόμετρα σέ εἴκοσι λεπτά, ἀποτελοῦσαν κάτι τό ἐντελῶς νέο στήν στρατιωτική τακτική καί ὀργάνωσι.

Μέχρι τό τέλος τοῦ πολέμου εἶχαν περάσει ἀπό τίς τάξεις τῆς SS 1.300.000 ἄνδρες. Πῶς ὅμως συνέβη κάτι τέτοιο, ἀφ' ἧς στιγμῆς τό Γενικό 'Επιτελεῖο εἶχε ἀπαγορεύσει κάθε μορφῆς στρατολογία στήν SS πλήν τῆς ἐθελοντικῆς;

Χωρίς ἀμφιβολία ὁ ἀριθμός αὐτός ὀφείλεται στόν στρατολόγο τῆς SS, στρατηγό Gottlob Berger. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἄνοιξε τίς πύλες στούς νεαρούς πού εὑρίσκοντο ἐκτός τῶν Γερμανικῶν συνόρων καί διεκατείχοντο ἀπό τό ὅραμα τῆς Μαύρης Τάξεως. 'Αρχικῶς, πηγή ἐθελοντῶν ἀπετέλεσε ἡ Νοτιοανατολική Εὐρώπη – ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἡ 'Ιταλία, ἡ Ρουμανία, ἡ Οὐγγαρία ἀκόμη καί ἡ 'Ελλάς – περιοχή, ἡ ὁποία διέκειτο εὐμενῶς πρός τήν Γερμανία. Χιλιάδες νεαροί, ὑπό τό πρόσχημα τοῦ ἐργάτου-μετανάστου πήγαιναν στήν Γερμανία γιά νά καταταγοῦν στήν SS. Μερικές φορές τά τεχνάσματα ἦσαν ἐντελῶς παράνομα. Ἄλλοι κρυβόντουσαν στίς ἁμαξοστοιχίες τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ πού διήρχοντο ἀπό τίς χῶρες τους μεταφέροντας Γερμανούς τραυματίες. Ἄλλοι «προσεκολλῶντο» στίς φάλαγγες ἐφοδιασμοῦ τῆς SS. Κατά τό 1944, ὁ ἕνας στούς τρεῖς, ἀπό τούς ἐθελοντές τῆς SS προήρχετο ἀπό τήν Νοτιοανατολική Εὐρώπη.

Μετά τήν ἐπιτυχή ἔκβασι τοῦ πολέμου στήν Δυτική Εὐρώπη, ὁ Berger ἐκήρυξε Εὐρωπαϊκή Σταυροφορία μέ στόχο τήν συντριβή τοῦ μπολσεβικισμοῦ καί τοῦ καπιταλισμοῦ. 'Η ἔκκλησίς του εἶχε μεγάλη ἀπήχησι στούς νέους τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Παρουσιάσθησαν 50.000 'Ολλανδοί καί 20.000 Βέλγοι. 'Επίσης 20.000 Γάλλοι, 6.000 Δανοί καί Νορβηγοί, 1200 'Ελβετοί καί Σουηδοί, ἀκόμη καί 50 Βρεττανοί. Μέχρι τό 1945 προσετέθησαν ἀκόμη 200.000 ἀπό 'Ανατολικές χῶρες ὅπως ἡ Λιθουανία, ἡ Λατβία, ἡ 'Εσθονία, ἡ Γαλικία, ἡ Σλοβακία, ἡ Οὐκρανία καί οἱ περιοχές τοῦ Καυκάσου. 'Αλλά δέν ἦταν μόνον αὐτοί. 'Ακόμη καί οἱ φρουρές τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως, ὑπό τήν διοίκησι τοῦ Theodor Eicke, ἔσπευσαν νά σχηματίσουν δική τους μεραρχία, τήν «TOTENKOPF».

'Ο Eicke μάλιστα πού δέν εἶχε καμμία στρατιωτική πεῖρα, ἐγκατεστάθη σ' ἕνα δωμάτιο ἐπί τρεῖς μῆνες, ὅπου κάθε νύκτα, ἔκοβε μέ τό ψαλίδι τακτικά σύμβολα ἀπό τούς πολεμικούς χάρτες καί ἐξησκεῖτο στήν τέχνη τοῦ πολέμου! Καί ὅμως τόν φοβερό χειμῶνα τοῦ 1942 ἡ διοίκησις τῆς ὁμάδος στρατιῶν «Βορρᾶς» δήλωσε στό 'Αρχηγεῖο τοῦ FÜHRER πώς «ὀφείλεται στόν σωματάρχη Eicke, τό γεγονός ὅτι τό μέτωπο τῆς λίμνης Ilmen δέν διεσπάσθη, παρά τίς ἀκατάβλητες Ρωσσικές προσπάθειες». Παρ' ὅλα ταῦτα, στόν σχηματισμό τῆς «TOTENKOPΦ», ἐβασίσθη τό «δικαστήριο» τῆς Νυρεμβέργης γιά νά καταδικάση τήν SS σάν ἐγκληματική ὀργάνωσι καί τούς λιγοστούς, αἰνιγματικούς καί γηραλέους ἐπιζῶντες της ἐγκληματίες.

'Από τήν ἄλλη πλευρά ἡ ἡγεσία τοῦ Γερμανικοῦ Στρατεύματος ἐφρόντιζε νά μετακινῆ τίς μονάδες τῆς SS στά περισσότερα ἐπικίνδυνα σημεῖα τοῦ μετώπου, μέ ἀπώτερο σκοπό τήν ἐξόντωσί τους. Αὐτό βεβαίως ἦταν φυσικό, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Εὐρωπαϊσμός τῆς SS ἦταν ἐπικίνδυνος γιά τά παγγερμανικά ὄνειρα τῶν στρατιωτικῶν. 'Επί παραδείγματι, ὁ συνταγματάρχης Simon τῆς 3ης Τεθωρακισμένης SS «TOTENKOPF», ἀνεκάλυψε πώς ἡ 'Ανωτάτη Στρατιωτική Διοίκησις εἶχε παρακρατήσει διαταγή τοῦ 'Αρχηγείου τοῦ FÜHRER, πού ἀφοροῦσε τήν μετακίνησι στά μετόπισθεν ἑνός ἐπιλέκτου σχηματισμοῦ Δανῶν ἐθελοντῶν. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά δεχθοῦν οἱ Δανοί τήν ἐπίθεσι ἑνός ὁλοκλήρου Ρωσσικοῦ Σώματος Στρατοῦ καί νά ἐξοντωθοῦν. Ὅταν ἐζητήθη ἀπό τήν SS τακτική ἀνάκρισις, οἱ στρατηγοί ἀπήντησαν ἐκβιάζοντας τόν Hitler μέ ὁμαδικές παραιτήσεις.

Τόν Δεκέμβριο τοῦ 1944, ἡ «LEIBSTANDARTE» ἐπετέθη στίς 'Αρδέννες καθοδηγουμένη ἀπό Βελγικές μονάδες SS. 'Από τήν δύναμι πού συγκρατοῦσε τούς Ἄγγλους στήν 'Ολλανδία, 60% ἀπετελεῖτο ἀπό 'Ολλανδικούς σχηματισμούς SS. 'Ιταλοί SS ἀπό τό Νότιο Τυρόλο ἀντιμετώπιζαν τούς 'Αμερικανούς στήν 'Ιταλία, Λιθουανοί SS τούς Ρώσσους στό Βιστούλα, ἐνῶ οἱ τελευταῖοι ὑπερα-

σπιστές τοῦ Βερολίνου ἦταν Γάλλοι καί Ἱσπανοί SS. Κατά ἕνα περίεργο τρόπο ἡ μοῖρα τῆς SS ἦταν καί ἡ μοῖρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἰδέας, πού προσείλκυσε κατά χιλιάδες τήν νεολαία τῆς Εὐρώπης στά γραφεῖα τῆς Μαύρης Φρουρᾶς καί στόν πρώϊμο θάνατο σέ κάποια μακρυνή στέππα τῆς Ρωσσίας. Διέσχισαν ὁλόκληρη τήν Εὐρώπη τραγουδῶντας:

SS marschiert, die Strasse frei. (Τά SS προχωροῦν, ἀδειάστε τούς δρόμους).

Die Sturmkolonnen stehen. (Οἱ φάλαγγες ἐφόδου εἶναι ἕτοιμες).

Der Tod sei unser Kampfgenosse. (Ὁ θάνατος εἶναι ὁ σύντροφος τῆς μάχης μας).

Wir sind die Schwarzen Scharen. (Εἴμαστε οἱ Μαῦρες Ὁμάδες).

Μερικά χρόνια ἀργότερα ὅλα εἶχαν λήξει. Τά δύο τρίτα ἦταν νεκροί. Ἀπό τούς 94 στρατηγούς ὁ 36 εἶχαν μείνει στά πεδία τῶν μαχῶν. Οἱ λιγοστοί ἐπιζῶντες ἦταν ἐπικηρυγμένοι σ' ὁλόκληρη τήν Εὐρώπη. Κατά τό 1952 ὁ Jochen Reiper ἔγραφε ἀπό τήν φυλακή στόν πικραμένο Paul Hausser:

«Μήν ξεχνᾶτε πώς μέσα στίς τάξεις τῆς SS πέθανε ἡ πρώτη Εὐρώπη... Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἰδέα εἶναι τό μόνο πολιτικό ἰδανικό γιά τό ὁποῖο ἀξίζει νά ἀγωνισθῆ κανείς στήν ἐποχή μας... Ποτέ ἄλλοτε δέν πλησιάσαμε τόσο στήν ὑλοποίησι αὐτοῦ τοῦ ὁράματος... Μόνον ἐάν ἀνακαλύψουμε τόν δρόμο πού ὁδηγεῖ πίσω στίς παλαιές ἀξίες καί θεωρήσουμε τήν πενία μας, ἀρετή, θά ὑψώσουμε τά ἀναγκαῖα ἐκεῖνα φράγματα, πού θά διασώσουν τόν κόσμο μας ἀπό τόν ἐπερχόμενο κατακλυσμό».

«Κατά τήν διάρκεια τοῦ πολέμου, οἱ Μεραρχίες μας ἐθεωροῦντο σταθερές στίς στιγμές τῶν κρίσεων. Στίς φυλακές ὅλου τοῦ κόσμου ἀπεδείξαμε τήν σταθερότητά μας. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι κάποτε τά διεσπαρμένα τέκνα μας, θά ἀναγνωρίσουν τήν συνεισφορά μας, στήν ἀνάπτυξι καί συμφιλίωσι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κινήματος».

«Χαιρετῶ ὅλους ἐσᾶς, πού παραμείνατε ἐλεύθεροι μέσα στά δεσμά σας».

Οἱ ἄνθρωποι, εἶναι πλέον νεκροί. Ὁ θρῦλος ὅμως τῆς Μαύρης Φρουρᾶς, πού ἐσάρωσε ὅλα τα πεδία μάχης στήν Εὐρώπη ἐπέζησε. Ἀκόμη καί σήμερα δέν εἶναι νεκρός...

«Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΚΙ ΕΓΩ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΖΗΣΩ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ»

★. Ένα υπέροχο ποίημα-μήνυμα από τον αδικοχαμένο και παραγνωρισμένο ποιητή και συγγραφέα Drieu la Rochelle που μαζί με τον συμπατριώτη του Robert Brasillac πολέμησαν την ωραία μάχη του εθνικοσοσιαλιστικού πολιτιστικού αγώνα στον β' εμφύλιο ευρωπαϊκό πόλεμο. Μικρό δείγμα τιμής στον πνευματικό μαχητή και ιδρυτή του «Φασιστικού Ρωμαντισμού».

Είμαστε άνθρωποι του σήμερα. Είμαστε μόνοι!
Δεν έχουμε πια θεούς, δεν έχουμε ιδέες.
Δεν πιστεύουμε μήτε στο χριστό, μήτε στον Μαρξ.
Πρέπει τώρα αμέσως, τούτη δω τη στιγμή,
να ορθώσουμε τεράστιο τον πύργο της απελπισμένης οργής μας,
χτισμένο με τον ιδρώτα και το αίμα μας.
Να φτιάξουμε επιτέλους μια Πατρίδα
που όμοιά της ποτέ δεν υπήρξε.
Σταθερή σαν τ' ατσάλι, σαν σιδερένιος βράχος!
Όλα τα συντρίμμια της Ευρώπης
θα τα ενώσουμε μ' Αγάπη καί Δύναμη
και τότε μπροστά στην ενωμένη Ευρώπη μας
Αμερική και Ασία κι Αφρική θα γίνουν σκόνη.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Είναι πραγματικά ευρύτατα διαδεδομένη στον δημοκρατικό μας κόσμο η άποψη ότι για την έλλειψη καλλιεργείας και τα βάρβαρα γούστα του καθενός υπεύθυνη είναι η οικονομική του κατάσταση και η κακή κοινωνική συγκυρία και πάντως κάθε τι έξω από τον εαυτό του. Στη χώρα μας, για παράδειγμα όλοι θα ήθελαν να ακούνε κλασσική μουσική, αλλά δεν έχουν κάποιον «να τους δείξη», κατά το όλοι θα ήθελαν να είναι επιστήμονες, αλλά δεν τους σπούδασε κανείς, όλοι θα ήθελαν να είναι πλούσιοι, αλλά δεν βρέθηκε κάποιος να τους δώσει τα χρήματα.

Η νοοτροπία αυτή εμπίπτει βέβαια στα πλαίσια της δημοκρατομαρξιστικής προπαγάνδας περί ισότητος των πάντων, αλλά και στην παλαιά ζηλοφθονία, την νοοτροπία του «κακούργα κενωνία» και του «γιατί αυτός κι όχι εγώ». Ήταν λέει φτωχός και δεν μπόρεσε να μάθη να ακούη κλασσική μουσική, ενώ ήθελε βέβαια κι έτσι έσπαγε πιάτα στα μπουζούκια, αδιάφορο αν για κάθε δυο πιάτα αγόραζε κι ένα δίσκο με το απαύγασμα της Αρίας Τέχνης που δημιούργησαν ακόμη και στερούμενοι την καθημερινή τροφή Άριοι δημιουργοί, όπως ο Μπετόβεν ή ο Μότσαρτ.

Όλα αναμένονται έξω από τους εαυτούς. Είναι όμως φυσικό αν σκεφθή κανείς ότι ακόμα και τον Θεό τους συνήθισαν όλοι να τον βλέπουν έξω από τους εαυτούς τους, εκτός του κόσμου τούτου.

Έκρινα αναγκαία όλων αυτήν την εισαγωγή για να ξεκαθαρίσω το γιατί το Εθνικοσοσιαλιστικό Κράτος που θα εγκαταστήσουμε κρίνει σκόπιμο να παρεμβαίνει στην διαδικασία προσφοράς της τέχνης στο λαό, τη στιγμή που η ίδια η Κοσμοθεωρία του Εθνικοσοσιαλισμού μας διδάσκει όταν ο άνθρωπος περισσότερο γεννιέται, παρά γίνεται.

Δεν πιστεύουμε πράγματι ότι η συνεχής μετάδοση από τα σημερινά μέσα ενημέρωσης, κλασσικής μουσικής και μόνον, θα έκανε όλους τους Έλληνες να αγαπήσουν το είδος αυτό. Αν δεν υπάρχει το κατάλληλο έδαφος, ότι και να σπείρης τίποτα δε θα φυτρώση. Από την άλλη όμως δεν μπορούμε να αφήσουμε να σπέρνονται και ζιζάνια υποκουλτούρας και νεγροεβραιοποιήσεως στους ρυθμούς αφρικανικής ζούγκλας, ούτε τσουκνίδες ρεμπετοτουρκισμού που προάγουν το σύγχρονο είδος του λελέμαγκα νεοέλληνα με μαρξιστική καραμπογιά στο μουστάκι.

Τα ανωτέρω ισχύουν για κάθε μορφή τέχνης κι αν αναφερόμεθα κυρίως στη μουσική το κάνουμε γιατί αφ' ενός έχει την μέγιστη σημασία και αφ' ετέρου είναι και η πλέον προσιτή.

Αυτό που μπορεί πράγματι να κάνει το εθνικοσοσιαλιστικό κράτος και θα το κάνει, είναι να δώσει την ευκαιρία σε όλους όσους έχουν το κατάλληλο υπόστρωμα να το καλλιεργήσουν, όπως σε κάθε επίπεδο της ζωής, έτσι και στην τέχνη. Η προβολή των Ε.Σ. προτύπων της τέ-

χνης, δηλαδή της Αρίας απεβραιοποιημένης τέχνης, για την οποία τόσες φορές έχουμε μιλήσει και γι' αυτό δεν θα αναφερθούμε εδώ, θα γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε, όπως είναι και φυσικό σα συμβεί άλλωστε, να ταυτίζεται με το νέο και παμπάλαιο συγχρόνως πρότυπο του Αρίου ανθρώπου, στην πραγμάτωση του οποίου στοχεύουμε.

Για να γίνουμε πιο συγκεκριμμένοι, φέροντας πάλι τη μουσική για παράδειγμα, τα μέσα ενημερώσεως θα μεταδίδουν αποκλειστικά και μόνο δημοτική μουσική για τη διατήρηση της εθνικής μας παραδόσεως, αυστηρά επιλεγμένη ελαφρά ευρωπαϊκή ή ελληνική μουσική για την ψυχαγωγία του λαού, εμβατηριακή μουσική για την σφυρηλάτηση υψηλού φρονήματος και κατά το μέγιστον μέρος κλασσική απεβραιοποιημένη μουσική για την πνευματική και ηθική ανάταση του λαού μας στα Άρια φιλετικά αρμονικά κοσμικά πρότυπα.

Όλα τα άλλα εκφυλισμένα είδη μουσικής, όπως τα επενδύοντα χορούς αφρικανών πιθήκων ντίσκο, σόουλ κλπ., ή τα ινδικής (δραβιδικής βέβαια) και μογγολοτουρκικής προελεύσεως σαχλοτράγουδα που έθρεψαν και θρέφουν την επαίσχυντη ψυχολογία του πονεμένου ραγιά, θα αποκλειστούν παντελώς από κάθε μέσο μαζικής ενημερώσεως και ψυχαγωγίας. Σε μια μεταβατική περίοδο μιας περίπου δεκαετίας δεν θα απαγορευθούν τελείως από τα κέντρα ψυχαγωγίας ή από τα καταστήματα δίσκων για να προληφθή και το φαινόμενο της «μαύρης αγοράς λόγω σπανιότητος» και τη στιγμή άλλωστε που δεν θα έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις για αυτήν την συνειδητοποίηση και εσωτερική αλλαγή που θα φέρει στον Έλληνα φυσιολογικά την απόρριψή τους. Αλλά συγχρόνως η ύπαρξη τους θα αποτελεί και ένα είδος κοινωνικού κριτηρίου με την υγιά έννοια, αφού η παρακολούθηση σχετικών θεαμάτων και η αγορά αναλόγων δίσκων θα χλευάζεται ως εσχάτης μορφής βαρβαρότης και ψυχική υπανάπτυξη, από την κατάλληλα διαμορφωμένη «κοινή γνώμη», η οποία πλέον, ως είναι ευνόητον θα καθορίζεται από τους ειδικούς κρατικούς φορείς, με γνώμονα πάντοτε τα φυλετικά μας πρότυπα και στόχο τη φυλετική μας αναζωογόνηση και πρόοδο.

Κατ' αυτόν τον τρόπο κάθε επιλογή στο είδος της τεχνης από το κάθε άτομο θα μοιάζει να γίνεται με την ελεύθερη ατομική του βούληση και γι' αυτό θα έχει διάρκεια και ένταση. Στην ουσία θα γίνεται με τη βούληση αυτή, αφού το Ε.Σ. κράτος δεν θα κάνει τίποτε άλλο από το να επιτρέψει (σε αντίθεση με το εβραιοκρατούμενο κράτος) και να βοηθήσει την εναρμόνιση της φυλετικής και της ατομικής βουλήσεως, δηλαδή την έκφραση της φυλετικής βουλήσεως κάθε Έλληνος, που εκτός από Έλλην είναι πάνω απ' όλα Άριος.

Συνολικό αποτέλεσμα της πρακτικής αυτής θα είναι η δίκην πλέον συστήματος θετικής ανατροφοδοτήσεως χειμαρρώδης εκδήλωση, αλλά και εξύψωση των φυλετικών μας ποιοτήτων, αφού η εκδήλωσή τους θα φέρει στην αγάπη της Αρίας Τέχνης και η Αρία τέχνη στην εξύψωση.

DELENDA CARTHAGO!

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Αναφερόμενοι στη γλώσσα που χρησιμοποιείται στην περιοδική έκδοσή μας και συγκεκριμένα στο μονοτονικό σύστημα, προβαίνουμε στην εξής δήλωση:

Το μονοτονικό σύστημα και κατ' επέκτασιν ο εκφυλισμός της γλώσσας αποτελεί επί μέρους φαινόμενο του γενικώτερου εκφυλισμού. Η θέσις μας κρυστάλλινη απέναντι στο μονοτονικό σύστημα είναι σαφέστατα ενάντια και παραμένουμε πιστοί εις την διατήρηση των στοιχείων τα οποία την διατηρούν στο υψηλό της επίπεδο μορφής, έκφρασης και διανοητικών ικανοτήτων απόδοσης.

Η χρησιμοποίησις του μονοτονικού συστήματος στο έντυπό μας, οφείλεται σε καθαρά τεχνικούς λόγους οι οποίοι στάθηκε αδύνατον να αποφευχθούν.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΩΝΙΑ

Από τον πρώτο κύκλο του περιοδικού μας διατρανώσαμε την άποψη πως δεν υπάρχουν χαμένες πατρίδες μονάχα σκλαβωμένες. Ο ελληνισμός το πρώτο λουλούδι και συνάμα το ομορφότερο, στο πολύανθο δέντρο της Αρίας Φυλής, δεν πέθανε μήτε πνευματικά μήτε βιολογικά. Το ελληνικό αίμα και τα συγγενή του, κυριάρχησαν στην παγκόσμια ιστορία, έφεραν το φως του πολιτισμού στην ανθρωπότητα, έως τις μέρες μας δε συνεχίζει σε πείσμα του μικρού εβραίου και των υπανθρώπων δούλων του να υπάρχει φανερό ή κρυμμένο έτοιμο για επανεμφάνιση και νέα πολιτιστική δημιουργία. Κηρύξαμε με κάθε μέσον διαθέσιμο πως η Ελλάδα της νεώτερης ιστορίας πέρα απ' τους γεωπολιτικούς της περιορισμούς και την διαπολεμική της πλάνη, βρίσκεται σήμερα δούλη του μεταπολεμικού κατεστημένου των υπερδυνάμεων πάντα έτοιμη με τον Άριο στο πλείστο λαό της με την απωθημένη μα πάντα ζωντανή της παράδοση και με ζωοδότη τον προγονικό της πολιτισμό, φρουρός ακρίτας της σημερινής και της μελούμενης Ευρώπης. Η αυριανή μεγάλη και ισχυρή Ελλάδα ισότιμο και πρωτοπόρο μέλος του έθνους Ευρώπη, της Ευρώπης των λαών, της Ευρώπης των πατρίδων της Ευρώπης των Αρίων. Τότε, όταν οι σημερινές δομές του παγκόσμιου πολύμορφου συστήματος καταστολής, όταν το σημερινό καθεστώς των δυο εταίρων θα πεθάνει οριστικά. Εμείς κληρονόμοι του αυτοκρατορικού παρελθόντος εμείς οι στερνοί επίμονοι πιστοί του ελληνικού ιδεώδους –νου και καρδιάς του Ε.Σ.–, όταν ο ελληνισμός μας θα σμίξει με τον Γερμανισμό νικηφόρα για 1000 χρόνια θα απαιτήσουμε να μας δωθούν πίσω τα εδάφη των χαμένων πατρίδων όπου σε αγαστή συμφωνία με τους αρίους Ευρωπαίους συνανθρώπους μας θα ξερριζώσουμε τα πολύμορφα ουσιαστικά ζιζάνια για να ξαναζήσει ο πολιτισμός μας. Εμείς οι μανιακοί νοσταλγοί του μεγάλου χτες, ξερνώντας χολή και αηδία στο ταπεινό σήμερα θα ξαναφέρουμε πίσω στα προγονικά εδάφη το ελληνικό άροτρο.

Δίχως ΝΑΤΟ και Βαρσοβία, στον γενναίο νέο κόσμο εμείς οι τελευταίοι Έλληνες που δεν δεχόμαστε την καταφρόνια, την σμίκρυνση την κατάντια την ημέρα που θα ψοφούν οι συνασπισμοί και οι Γιάλτες θα φέρουμε πίσω τη κλεμένη νίκη. Σημερινοί Δον Κιχώτες του περιθώριου, αυριανοί δικαιωμένοι οδηγητές του λαού στα δίκαιά του.

«Οίκαδε» λοιπόν, με την αληθινή του σημασία, πίσω στις σκλαβωμένες ιωνικές εστίες, πάλι πρωτοπόροι και εκπολιτιστές όπως 4.000 χρόνια ιστορίας το επιβάλλουν, για να αστράψει ο Γ' ελληνικός πολιτισμός μας θεμελιωμένος στα ερείπια της ανατολής που σήμερα ο εβραϊσμός την προστατεύει μέσω του ΝΑΤΟ και την επικροτεί μέσω της Μόσχας.

Θα γυρίσουμε με τις σημαίες μας στις προαιώνιες κοιτίδες του ελληνισμού που οι φαιδρή εβραιοκρατούμενη μογγολική ηγεσία του δήθεν «τουρκικού έθνους» ισχυρίζεται πως βρίσκονται σ' αυτές 40-50 εκατομμύρια τούρκων (SIC)!! Αίσχος! δε προσμέναμε στ' αλήθεια να 'χει διαφορετική αντίληψη, ο ναρκωμένος σύγχρονος κόσμος, μα δεν θα δεχτούμε εμείς τις έκδηλα ψεύτικες και κατασκευασμένες στατι-

στικές, δεν θα καταπιούμε αβίαστα το νόμο που λέει πως το να βρίζεις τους τούρκους είναι αδίκημα, δεν θα συμβιβαστούμε με τη σάπια σιωπή του ελληνικού και παγκόσμιου κατεστημένου της επιστήμης ή της πληροφόρησης. Αύριο, του χρόνου, στο εγγύς ή απώτερο μέλλον –δεν έχει σημασία η χρονική στιγμή– ο λαός μας παρ' όλο το ψέμα και το δηλητήριο που τον πότισαν θα δει κατάματα την αλήθεια θα αντικρύσει την λάμψη του χτες, τότε θα γυρίσουμε! Όταν τα ερπετά ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, ΟΗΕ και τ' άλλα φερέφωνα του εβραίου θα στέκουν ανήμπορα, τότε που η ενωμένη ευρώπη θα στηρίζει με τα χαλύβδινα χέρια της τον ελληνικό πυρσό. Αν αυτός ο λαός στον οποίο έχουμε την τιμή και τη θλίψη να ανήκουμε έχει κάποιο μέλλον αυτό το μέλλον του περνάει από την Κωνσταντινούπόλη και την Ιωνία.

Το 1922 όταν ο νικηφόρος στρατός μας προέλαυνε για την άγκυρα ενώ στα νώτα του μπολσεβίκοι, μασώνοι, πλουτοκράτες και ο διεθνής εβραϊσμός κατάφερναν ύπουλα πλήγματα, οι πληθυσμιακές αναλογίες των λαών και φυλών της Μικράς Ασίας ήταν 2.630.316 Έλληνες, 637.268 αρμένιοι, 5.245.491 φρυγοελληνικά και Άρια Μ. Ασιατικά φύλα (κρήτες, ερυθινοί, γιουρούκοι, δερβίσες, λύκιοι, πισίδες, λυκάονες, πάμφιλοι, αφσάριοι, γαλογραικοί, τροκμηνοί, βιθυνοί), 4.446.836 άλλα Άρια μη ελληνικά φύλα (μεσοχαλδηνοί, λαζοί, σάννοι, κόλχοι, αβαζγοί, ίβηρες, ανσαρίτες, εζϊμπέκες, αλβανοί, πομάκοι, κυρκάσιοι, κούρδοι, βόσνιοι, ερζεγοβίνιοι), Ευρωπαίοι και Αμερ. 30.397 (άγγλοι, γερμανοί, ολανδοί, αμερικάνοι, γάλοι, ιταλοί, αυστριακοί και άλλοι).

10.019 ακαθόριστοι γενικώς χριστιανοί (κόπτες, δυτικοί λατίνοι), 67.744 σύριοι (μαράνιτες, ιακωβίτες ουροχαλδαίοι, άραβες) που έδιχναν αν και το πλείστο μουσουλμάνοι αντιτουρκική συμπεριφορά ή διάθεση 10.051 πέρσες σιίτες, φύσει αλλόφυλοι καθώς και θέσει εχθρικοί πληθυσμοί ήταν 1.802.697 τούρκοι, 56.970 εβραίοι (αρκετοί όπως φάνηκε απ' τα καθέκαστα για να είναι τρομερό πρόβλημα 78.221 γύφτοι ή 68.487 τάταροι –κυρίως απ' την περιοχή της Κριμαίας– ένας πολύχρωμος πίνακας των εθνοφυλετικών ποιοτήτων του ιωνικού και εν γένει μικρασιανού όγκου.

Παρ' όλη την βδελυρή σιωπή και αδιαφορία των νικητών του Α' εμφύλιου Ευρωπαϊκού πολέμου (με των οποίων το μέρος όπως είναι γνωστό είχαμε πολεμήσει πάλι), παρά την κτηνώδη σκληρότητα και δολοφονική δίψα των τούρκων χασάπηδων ενάντια στο καθαρό ελληνικό στοιχείο (και τους ταλαίπορους Αρμένιους) 300.000 Έλληνες επέζησαν στην περιοχή της Α. Θράκης και 400.000 στην Μικρά Ασία. Την εποχή της ..... 1.500.000 περίπου πρόσφυγες, μιζέρια, διχασμός, φτώχεια, αδυναμία, πολιτική κρίση και Μπολσεβικισμός να το τίμημα της συμφοράς που ξεχνούν και ζητούν να ξεχάσουμε. Να ρίξουμε στην λήθη, τους νεκρούς αδερφούς μας του Μικρασιατικού έπους, τους πολεμιστές μας που πέθαναν αγδίκιωτοι, τα τυραγνισμένα γυναικόπαιδα. Τον πλούτο, τα αγαθά που χάθηκαν.

Να μην μονιάζουμε, να μη διαμαρτυρόμαστε. Μονάχα σε σπιρτόκουτα η άθλιες θερινές μουσικές εκδηλώσεις, να μυξοκλαίμε για την μικρασία σαν σαλιάρες γριές καθώς οι ταγοί σιωπούν και θάβουν τις αλήθειες. Να το πρόστυχο νήμα της συναίνεσης και της παρακμής που οδηγεί από την Σμύρνη στην Κυρήνεια, από ταπείνωση σε δειλία και από το ψέμμα στην ζητιανιά των εκάστοτε «Συμμάχων». Με όπλα τις Entente και τα Σοβιέτ αφανίστηκε και απωθήθηκε ο ελληνισμός της Ιωνίας, σβήσανε και παραλλάχτηκαν για να ζήσουν χιλιάδες ελληνικές φωνές. Μα εμείς δεν ξεχνάμε, δεν προσποιούμαστε πως πληγή δεν υπήρξε, δεν σεβόμαστε ούτε πιστεύουμε καμιά ελληνοτουρκική φιλία, είτε την εκφράζει ο Καραμανλής είτε η Φαραντούρη κι ο Λιβανελλί σ' ακροατήρια εθνοκάπηλων. Είμαστε ρεβανσιστές, αποπατούμε στην συνθήκη της Λωζάνης, τρέφουμε στα φυλλοκάρδια μας τον «κοιμισμένο βασιλιά» σιγοψιθυρίζουμε τον μύθο για την κόκκινη μηλιά και προσμένουμε.

Προσμένουμε την μακρινή μας βέβαιη ώρα της μάχης. Της μάχης που θα γεννήσει το Νέο Ελληνισμό των 7 θαλασσών και των 2 ηπείρων. Για ένα έθνος 20 εκατομμυρίων. Με όλους τους Έλληνες και τους ομόφυλους πληθυσμούς στο ίδιο κράτος.

Ναί σήμερα στον κόσμο του management και της πληροφορικής εμείς οι μοναδικοί επαναστάτες του καιρού ονειρευόμαστε και προκλητικά φτύνουμε κατάμουτρα τους καθωσπρέπει προσκυνημένους της σαπίλας. Δεξιούς και αριστερούς.

Σήμερα είμαστε ένα ζωντανό οξύμωρο μια επιδερμική περιορισμένη ψευδαίσθηση, αύριο θάμαστε η νίκη και η Νέμεση. Σε μια πολιτεία Σπαρτιάτικη, μ' έκταση βυζαντινή και κλασσικό πολιτισμό. Στην πολιτεία του ήλιου. Οδηγοί Έλληνες σε λεύτερους Ευρωπαίους, πηγή η ασπίδα του πνεύματος και της ευρώπης ενάντια στην Ασιατική λέπρα.

«ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΞΕΙΣ ΕΠΤΑΛΟΦΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ».

ΓΙΑΓΚΟΣ ΡΟΓΚΑΣ

Καί πάλιν έξεις

Επτάλοφε τό κράτος